

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Homine Spirituali

**Walenburch, Adrian van
Walenburch, Peter van**

Antverpiae, 1666

15. Consid. De operationibus Spiritus Iesu Christi circa externa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10007

CONSIDERATIO XV.

De operationibus Spiritus Iesu Christi:
circa externa.

1. **S**erviendum est Deo in Spiritu Iesu Christi. Nam dicit Apostolus: (a) *Testis mihi est Deus, cui servo in spiritu meo in Evangelio filij eius.* Quamvis Spiritus, in quo serviebat Apostolus, fuerit Spiritus Christi, cum tamen vocat suum Spiritum, tanquam à Deo sibi donatum. Et hunc testem implorat, quo majorem adhibere non poterat.

2. Astruitur veritas in eodem Spiritu: (b) *Veritatem dico in Christo Iesu, non mentior, testimonium mihi perhibente conscientiam meam in Spiritu sancto.* Fortiter asserit veritatem, quam profitetur se dicere in Christo, & tanquam unitus cum Christo Iesu, in
cujus

(a) Rom. 1. 9. (b) Rom. 9. 1.

ejus ore non est inventum mendacium. Declarat, testimonium sibi perhiberi à sua conscientia, non tanquam humana tantum, sed etiam quatenus unitur Spiritui sancto, eam dirigente.

3. Modus loquendi in spiritualibus est simplex & altus: (a) *Loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes.* Spiritus sanctus alta humiliter eloquitur, ut ostendat, cor humile requiri, ad alta capienda. Spirituales, eodem spiritu instructi, fastidiunt ornatum sermonem, tanquam inconvenientem ad spiritualia explicanda: ideoque, in doctrina spiritus, de verbis nihil solliciti, spiritualibus spiritualia comparant, plus intelligentes, quam possint verbis proferre; plus proferentes, quam doctis humanæ sapientiæ verbis possit explicari.

4. Sed

(a) 1. Cor. 2. 13.

4. Sed insuper : (a) *Spiritualis judicat omnia : & ipse à nemine judicatur. Sicut scriptum est. Quis enim cognovit sensum Domini ? aut quis instruxit eum ? Nos autem sensum Christi habemus. Magnum privilegium hominis spiritualis, quòd omnia judicet, & à nemine judicetur. Judicat securè ; quia cognoscit sensum Domini. Non judicat ignoranter ; quia Dominus instruxit eum.*

5. Cavendum tamen hîc est præcipitium, ne quis existimet Doctores Ecclesiæ, & ministerium à Christo institutum, esse negligendum ; dùm se putat spirituales, qui omnia judicet, & à nemine judicetur. Quid enim hæreses peperit ; nisi ista persuasio ? Spirituales omnia judicant secundùm analogiam fidei, suppositâ Ecclesiæ instructione : quia illi adhærentes, à nemine judicantur, tanquam tenentes sensum Christi,

(a) *Ibid. v. 18.*

sti, à quo per Ministros Christi instruuntur. Illi verò temerarij, dùm nesciunt omnia benè judicare, malè judicant omnes suos Doctores, & instructores: quia nec spiritualibus concessum est, Doctores Ecclesiæ judicare; quamvis illis liceat, secundùm notam fidei regulam, omnia judicare.

6. Itaque, (a) *Seclamini charitatem, emulamini spiritualia: magis autem ut prophetetis.* Commendat dilectionem; & inter alia dona spiritualia, verbi Dei explicationem, & exhortationem. Et addit. (b) *Quoniam emulatores estis spirituum: ad edificationem Ecclesiæ quærite ut abundetis.* Debent satagere spirituales, ut non sibi tantùm sint spirituales; sed ut ad profectum Ecclesiæ gratijs à Deo acceptis utantur; contenturque & ipsi gratijs abundare, & proximo abundanter impendere.

7. Ne-

(a) 1. Cor. 14. 1. (b) Ibid. v. 12.

7. Necessè tamen est, ut confiderent monitum Apostoli : (a) *Spiritus Prophetarum Prophetis subjecti sunt.* Nec enim hoc quisquam sibi licitè tribuat in Ecclesia, quòd alieno non teneatur iudicio. Et quamvis Prophetæ, tanquam spirituales, omnia iudicent; & manentes in regula fidei, à nemine iudicentur: quando tamen quæritur, an Prophetæ maneant in regula fidei, Spiritus Prophetarum Prophetis subjecti sunt. Non dicit Apostolus, Prophetas particulares subjectos esse universæ Ecclesiæ Prophetis; sed ipsos spiritus particularium Prophetarum universæ Ecclesiæ Prophetis esse subjectos; ne quis sub obtentu spiritus universitati quoquo modo reluctetur. Non dicit Apostolus, spiritus particularium Prophetarum esse subjectos spiritui Prophetarum universæ Ecclesiæ; ne videatur concertationem

(a) *Ibid.* v. 32.

tionem spirituum inducere ; sed spiritus particularium Prophetarum esse subjectos universæ Ecclesiæ Prophetis ; quoniam constat , abundantiore Spiritus sancti gratiâ regi universitatem , quàm quosvis particulares.

8. Insuper Spiritus Christi inclinatur ad cavenda peccata : (a) *Dico in Christo : spiritu ambulate , & desideria carnis non perficietis. Caro enim concupiscit adversus spiritum : spiritus autem adversus carnem : ut non quæcunq̄ue vultis illa faciatis.* Quamvis ergò sit lucta inter carnem & spiritum ; promittit tamen Apostolus , in persona Christi, futurum ut desideria carnis non perficiamus , dummodò spiritu ambulemus. Spiritus autem habet multas operationes virtuosas, quas hîc longum esset explicare : (b) *Fructus spiritus est : charitas, gaudium, pax, &c.*

9. Sed insignem operationem postulat

(a) Galat. 5. 16. (b) Ibi. v. 22.

postulat Apostolus à fidelibus :
 (a) Si qua consolatio in Christo, si quod
 solatium charitatis, si qua societas spiritus, si
 qua viscera miserationis: implete gaudium
 meum, ut idem sapiatis, eandem charita-
 tem habentes, unanimes, id ipsum sentien-
 tes, nihil per contentionem, neque per ina-
 nem gloriam: sed in humilitate, superiores
 sibi invicem arbitantes: non quæ sua sunt
 singuli considerantes: sed quæ aliorum.

10. Obtestatur per omnem con-
 solationem, quæ est in Christo Iesu:
 per eximium charitatis solatium; per
 communionem unius ejusdemque
 spiritus: per intima miserationis; ne
 dissentiant unitate spiritus copulati:
 sed ut eandem charitatem habeant,
 sine qua in Christo nulla est conso-
 latio: ut idem sentiant, sine quo
 nulla est societas spiritus: remo-
 veant autem omnem contentionem,
 quæ ex inani gloria originem ducit;
 quæque superatur humilitate proximū
 superio-

(a) Philip. 2. 1.

superiorem arbitrante; superatur solidâ cognitione, quòd commune fidelium & fraternitatis bonum privato sit præferendum, quo non prælato, & privatam amittitur.

¶ 11. Quia verò dona sua fidelibus Deus pro Ecclesiæ utilitate confert, monet Apostolus: (a) *Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite spernere. Omnia autem probate: quod bonum est, tenete.* Operatio spiritus, in particularibus fidelibus, non mox ab omnibus iudicatur operatio Spiritus sancti. Gratia singulares non ideò rejiciendæ, quòd singulares sint, vel quòd captum nostrum superent, sive in nobis, sive in aliis; ne Spiritum extinguamus. Sed probatu omni effectu, quem gratia singulares manifestant, quod apertè bonum est, teneatur: si quid dubium occurrit, differatur iudicium; ne præopera rejectio spiritum extinguat: si quid aperti

(a) 1. *Thess.* 19.

apertè discrepat ab Ecclesiæ doctrina & disciplina ; jam se prodit spiritus erroris.

CONSIDERATIO XVI.

Spiritualibus promittitur resurrectio.

1. **I**nter bona homini spirituali expectanda, meritò numeratur resurrectio: de qua dicit Apostolus: (a) *Quod si spiritus ejus, qui suscitavit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Iesum Christum à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem spiritum ejus in vobis.* Ecce fundatur articulus, de beata mortuorum resurrectione, in communionem ejusdem spiritus, inter Christum & fideles. Si enim Christus in morte non mansit, fieri non potest, ut fideles in morte maneant, qui eundem habent spiritum sibi inhabitantem.

2. *Cum*

(a) *Rom. 8. 11.*